

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین عدم مدیریت فضای مجازی و آسیب های اجتماعی : شواهدی از ماده ۱۴ قانون آیین دادرسی کیفری

محل انتشار:

همایش ملی تربیت در زیست بوم جدید (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۴

نویسندگان:

شعبان محمدی - دکتری ریاضی، دبیر ریاضی مقطع متوسطه، آموزش و پرورش منطقه سروایت، شهرچکنه، ایران،

علی محمدی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، موسسه آموزش عالی حکیم نظامی قوچان، قوچان، ایران

حسین محمدی - کارشناسی ارشد مشاوره، اداره آموزش و پرورش منطقه سروایت، شهرچکنه، ایران

حسین سیفی - کارشناسی ریاضی، دبیر ریاضی مقطع متوسطه، آموزش و پرورش منطقه سروایت، شهرچکنه، ایران

کاظم میرجعفری - دکتری شیمی کاربردی، مقطع متوسطه، اداره آموزش و پرورش شهرستان قوچان، قوچان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه بین عدم مدیریت فضای مجازی و آسیب های اجتماعی و همچنین تاثیر ماده ۱۴ قانون آیین دادرسی کیفری بر این رابطه با استفاده از معادلات ساختاری است. این پژوهش کاربردی و از نوع توصیفی - همبستگی، مبتنی بر مدل معادلات ساختاری است. نمونه مورد مطالعه از دانش آموزان استان خراسان رضوی در سال ۱۴۰۰ انتخاب شد. با توجه به حجم جامعه در دسترس و باتوجه به فرمول تعیین حجم نمونه کوکران تعداد ۳۸۵ پرسشنامه توزیع خواهد شد که از این میان تعداد ۳۵۰ پرسشنامه دریافت شد. نرخ بازگشت پرسشنامه ها ۹۰۰۹ درصد است. جهت آزمون فرضیه ها از مقدار احتمال حاصل از برازش مدل در حالت معنی داری پارامترها استفاده شد. مناسبت مدل با تخمین فرضیه ها در حالت تخمین استاندارد و معنی داری پارامترها با استفاده از نرم افزار اسمارت پی ال اس بررسی گردید. نتایج نشان می دهد که بین عدم مدیریت فضای مجازی و آسیب پذیری اجتماعی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین وجود ماده ۱۴ قانون آیین دادرسی کیفری بر رابطه بین عدم مدیریت فضای مجازی و آسیب پذیری اجتماعی تاثیر معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

عدم مدیریت فضای مجازی، آسیب های اجتماعی، هویت اسلامی ایرانی، آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1435637>

